

אלה f. idem, Genes. 35. v. 4. Pluraliter Querceta, Luci quercei: **אילים** Propter quercus sive lucos querceos, Jesa. 1. 29, plenè cum' quasi ab **איל** deductum: **באילים** Inter lucos Jesa. 57. 5: **איל צדק** Quercus justitiæ, Jesa. 61. 3. Aff. **איליהם** Quercus ipsorum, Ezech. 31. 14.

אלון m. idem, Jesa. 6. 13: Plur. **באלונים** Ut quercus, Amos 2. 9: Const. **אלוני**, Jesa. 2. 13.

אלה m. Deus, Hab 3. 3, Job. 3. 4. & 4. 9. 17, & sapiùs in eo. Aff. **לה** Dei sui, Hab. 1. vers. 11, Plurale **אלהים** Dii, Deus: Const. **אלהי**; cum Aff. **אלהיו** Deus ejus, **אלהיך** Deus tuus, **אלהי** Deus meus, **אלהינו** Deus noster, &c. Habet modò pluralem, modò singularem sensum. Pluralem, cū dicitur de diis falsis; ut, Qui sacrificat **להים** Diis, anathema sit, Exod. 22. 20, & alibi passim: Angelis bonis, Psal. 8. 6, & 97. 7, (qui locus adducitur ad Heb. 1. 6.) Job. 1. 6: iudicibus, magistratibus, Exod. 21. 6, & 22. 8. 9. 28. Psal. 82. 1. Singularem sensum habet de unico & vero Deo usurpatum: de unico angelo, Jud. 13. v. 22: de uno vitulo, Exod. 32. 31: de uno idolo, ut Dagon, Jud. 16. 17; Hastoreth, Chamos, Milchom, 1. Reg. 11. 33: de uno Mose, Exod. 4. 16, & 7. 1: de arca, 1. Sam. 4. v. 7. Dicitur & de sola persona Patris, Psal. 45. 8: Filii, Hos. 1. v. 7. Cū de unico & vero Deo dicitur, & vocem pluralem adjunctam habet, tunc habetur ratio terminationis, non sensus: vide Gen. 20. 13. & 35. 7. Jos. 24. 19. 1. Sam. 4. 8. 2. Sam. 7. 23, cum quo confer 1. Par. 17. 21: Jer. 10. 10. Porro iudicibus ac magistratibus tribuitur, quòd Dei iudicantis & gubernantis vices gerant: Angelis, quòd in ipsis divina ac cœlestis gloria refulget: Idolis, quòd pro diis habeantur à suis cultoribus. Videatur Kimchi Ps. 82. 6. Cabalisticè **אלהים** dicitur, quod **אלהם** Deus sint, & inde' per modū mysterii expressum est in **זכור בוראך** Recordare creatorū tuorū, id est, creatoris tui **אלהים**, quia **אלהם**: R. Bechai in principio Geneseos.